

Tlak arteriální a žilní

Tlak dosahuje v tepnách v systole přibližně 16 kPa (120 mmHg), v diastole 9,3 kPa (70 mmHg).

Jako maximální fyziologická výše systolického tlaku se dnes uznává hodnota 17,3 kPa (130 mmHg) a 11,3 kPa (85 mmHg) diastolického.

Ve venulách je tlak krve 1,6-2,4 kPa (12-18 mmHg), ve velkých žilách při vstupu do pravé síně (centrální venózní tlak) průměrně 0,6 kPa (4,6 mmHg), kde kolísá s respirací a srdeční akcí. Tlak v periferních žilách (stejně i v artériích) je ovlivněn gravitací a polohou těla. U stojícího člověka je krevní tlak v dolních končetinách závislý i na jeho výšce (přibližně 1 mmHg odpovídá 1 cm vzdálenosti „od paty k srdci“), u vysokých lidí je tedy vyšší. V oblasti hlavy mohou být při vzpřímené poloze venózní tlaky negativní (nutno respektovat při větších chirurgických výkonech v oblasti hlavy (Trendelenburgova poloha). Naopak relativně vysoký žilní tlak v dolních končetinách při dlouhodobém stání může přivodit mdloby a napomáhá tvorbě městnajících žilních rozšířenin (varixy).

Odkazy

Související články

- Systolický krevní tlak
- Diastolický krevní tlak
- Střední arteriální tlak
- Tlaková amplituda
- Měření krevního tlaku
- Monitorování krevního tlaku
- Regulace krevního tlaku

Převzato z

- KYMPLOVÁ, Jaroslava. *Katalog metod v biofyzice* [online]. [cit. 2012-09-20]. <<https://portal.lf1.cuni.cz/clanek-793-katalog-metod-v-biofyzice>>.